

Редакція:

27.01.2003

ДИРЕКТИВА 2002/96/ЕС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ
від 27 січня 2003 року
про відходи електричного й електронного обладнання (ВЕЕО)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства і, зокрема, частину 1 статті 175,

Беручи до уваги пропозицію Комісії ([1]),

Беручи до уваги Висновки Економічно-соціального Комітету ([2]),

Беручи до уваги Висновки Комітету Регіонів ([3]),

Діючи відповідно до процедури, встановленої в статті 251 Договору, з огляду на спільний текст, ухвалений Погоджувальним Комітетом 8 листопада 2002 року ([4]),

Оскільки:

(1) Цілі політики навколишнього середовища Співтовариства полягають у тому, щоб зберігати, захищати й поліпшувати якість навколишнього середовища, захищати людське здоров'я й використовувати природні ресурси доцільно й раціонально. Основу цієї політики становить застережувальний принцип та принципи, згідно з якими мають бути вжиті превентивні заходи і ліквідовано першопричину збитків навколишнього середовища, а особа, що його забруднює повинна сплатити компенсацію.

(2) В програмі політики й дій Співтовариства щодо навколишнього середовища й екологічно стабільного розвитку (П'ята Екологічна Програма Дії) ([5]) зазначається, що досягнення екологічно стабільного розвитку вимагає істотних змін у поточних моделях розробки, виробництві, споживанні й манері поведінки, і, *між іншим*, рекомендується скоротити марнотратне споживання природних ресурсів та запобігти забрудненню. Відходи електричного й електронного обладнання (ВЕЕО) в програмі визначено однією із цільових областей, яка повинна регулюватися, з

метою застосування принципів запобігання, відновлення й безпечного позбавлення від них.

(3) В Повідомленні Комісії від 30 липня 1996 року про перегляд стратегії Співтовариства щодо видалення та знешкодження відходів передбачається, що за умови, якщо утворення відходів неможливо уникнути, їх слід повторно використовувати або відновлювати у вигляді матеріалів чи енергії.

(4) Рада у Резолюції від 24 лютого 1997 року про стратегію Співтовариства щодо видалення та знешкодження відходів ([6]) наполягала на потребі у заохоченні відновлення відходів з метою зменшення їх розміщення і збереження природних ресурсів, зокрема, шляхом повторного використання, переробки, компостування й відновлення енергії з відходів, та визнала, що вибір варіантів у будь-якому конкретному випадку повинен враховувати вплив навколишнього середовища й економічні наслідки, але, допоки відбувається науково-технічний прогрес і дослідження життєвого циклу повторне використання й відновлення матеріалів потрібно вважати пріоритетними, у тому випадку, якщо вони є найкращими екологічними варіантами. Рада також запропонувала Комісії розробити, якомога швидше, відповідний план дій щодо проектів програм потоків пріоритетних відходів, включаючи БЕЕО.

(5) Європейський Парламент, у Резолюції від 14 листопада 1996 року ([7]), звернувся до Комісії з проханням надати пропозиції стосовно Директив щодо ряду потоків пріоритетних відходів, включаючи електричні й електронні відходи, і обґрунтувати такі пропозиції на принципі відповідальності виробника. Європейський Парламент, у тій же Резолюції, запропонував Раді й Комісії висунути пропозиції щодо скорочення обсягу відходів.

(6) Директива 75/442/ЄЕС Ради від 15 липня 1975 року про відходи ([8]) передбачає, що певні методи для деяких випадків, або ті, що доповнюють, Директиву 75/442/ЄЕС про видалення та знешкодження певних груп відходів, можуть встановлюватися за допомогою окремих Директив.

(7) Кількість БЕЕО, створених у Співтоваристві, швидко зростає. Вміст небезпечних компонентів в електричному й електронному обладнанні (ЕЕО) є головною проблемою під час фази видалення і знешкодження відходів, та переробки БЕЕО, яка не проводиться належним чином.

(8) Мета поліпшення управління БЕЕО не може досягатися ефективно державами - членами, що діють індивідуально. Зокрема, різні національні заявки принципу відповідальності виробника можуть призвести до істотних розходжень у фінансовому тягарі для суб'єктів економічної діяльності. Наявність різної національної політики видалення та знешкодження БЕЕО перешкоджає ефективності стратегії переробки. Із цієї причини, необхідні критерії повинні бути встановлені на рівні Співтовариства.

([1]) ОВ С 365 Е, 19.12.2000, С. 184 та ОВ С 240 Е, 28.8.2001, С. 298.

([2]) ОВ С 116, 20.4.2001, С. 38.

([3]) ОВ С 148, 18.5.2001, С. 1.

([4]) Висновок Європейського Парламенту від 15 травня 2001 року (ОВ С 34 Е, 7.2.2002, С. 115), Спільна Позиція Ради від 4 грудня 2001 року (ОВ С 110 Е, 7.5.2002, С. 1) і Рішення Європейського Парламенту від 10 квітня 2002 року (ще не опубліковане в Офіційному віснику). Рішення Європейського Парламенту від 18 грудня 2002 року й Рішення Ради від 16 грудня 2002 року.

([5]) ОВ С 138, 17.5.1993, С. 5.

([6]) ОВ С 76, 11.3.1997, С. 1.

([7]) ОВ С 362, 2.12.1996, С. 241.

([8]) ОВ L 194, 25.7.1975, С. 47. Директива зі змінами, внесеними Рішенням Комісії 96/350/ЕС (ОВ L 135, 6.6.1996, С. 32).

(9) Положення цієї Директиви повинні застосовуватися до продукції і виробників, незалежно від методів забезпечення збуту, включаючи дистанційний й електронний. У зв'язку з цим, зобов'язання виробників і дистриб'юторів, що використовують дистанційні й електронні канали збуту, повинні, наскільки це практично можливо, набути тієї ж самої форми і застосовуватися у такий же спосіб, задля уникнення того, щоб інші канали розподілу не порушували положень цієї Директиви відносно ВЕЕО, у випадку, якщо обладнання було продано дистанційним або електронним шляхом.

(10) Ця Директива повинна охоплювати все електричне й електронне обладнання, яке використовується споживачами та електричне й електронне обладнання, призначене для професійного використання. Ця Директива повинна застосовуватися не порушуючи законодавство Співтовариства щодо вимог безпеки і здоров'я, захищаючи всіх тих суб'єктів, які мають відношення до ВЕЕО, так само ж не порушувати законодавство Співтовариства щодо видалення та знешкодження відходів, зокрема, Директиву Ради 91/157/ЄЕС від 18 березня 1991 року про батареї й акумулятори, що містять певні небезпечні речовини([9]).

(11) Директива 91/157/ЄЕС повинна бути переглянута якомога швидше, особливо з огляду на цю Директиву.

(12) Встановлення відповідальності виробника відповідно до цієї Директиви, є одним із засобів сприяння розробці й виробництву електричного й електронного обладнання, який в повній мірі враховує і сприяє їх ремонту, можливій модернізації, повторному використанню, розбиранню й переробці.

(13) Задля того, аби гарантувати безпеку і здоров'я персоналу дистриб'юторів, залученого в повернення й обробку ВЕЕО, держави - члени повинні, відповідно до

національного законодавства й законодавства Співтовариства щодо вимог безпеки й здоров'я, визначити умови, за яких дистриб'ютори можуть відмовити в їх поверненні.

(14) Держави - члени повинні сприяти розробці й виробництву електричного й електронного обладнання, що враховує й полегшує демонтування й відновлення, зокрема, повторне використання й переробку ВЕЕО, їх компонентів і матеріалів. Виробники не повинні, через певні особливості дизайну або виробничих процесів, перешкоджати повторному використанню ВЕЕО, якщо такі особливості не мають домінуючих переваг, наприклад, щодо захисту вимог безпеки та/або навколишнього середовища.

(15) Сортований збір є передумовою для забезпечення певної обробки й переробки ВЕЕО, і необхідний для досягнення обраного рівня захисту людського здоров'я й навколишнього середовища в Співтоваристві. Споживачі повинні активно сприяти успіхові такого збору та допомагати поверненню ВЕЕО. Із цією метою, повинні створюватись зручні бази прийому повернення ВЕЕО, включаючи громадські пункти збору, які надаватимуть можливість, принаймні, приватним домашнім господарствам повертати свої відходи безкоштовно

(16) Для досягнення обраного рівня захисту й погоджених екологічних цілей Співтовариства, держави - члени повинні вжити відповідних заходів, щоб зменшити розміщення ВЕЕО як несортованих муніципальних відходів, і досягти високого рівня сортового збору ВЕЕО. Задля того, аби держави - члени прагнули створити ефективні програми збору, їх необхідно зобов'язати до досягнення належного рівня збору ВЕЕО приватних домашніх господарств.

(17) Спеціальна обробка ВЕЕО є обов'язковою, задля уникнення поширення забруднювачів у перероблений матеріал або потік відходів. Така обробка є найефективнішим засобом забезпечення відповідності обраного рівня захисту навколишнього середовища Співтовариства. Будь-яка установа або підприємство, що здійснює переробку й операції обробки, повинна відповідати найнижчим стандартам, щоб запобігти негативним екологічним впливам, пов'язаним з обробкою ВЕЕО. Найкращі доступні методи обробки, відновлення й переробки повинні використовуватися за умови, що вони забезпечують захист людського здоров'я й високий захист навколишнього середовища. Найкращі доступні методи обробки, відновлення й переробки можуть бути визначеними далі відповідно до процедур Директиви 96/61/ЕС.

(18) З необхідності, першість повинна надаватися повторному використанню ВЕЕО та їх компонентів, окремих блоків і витратних матеріалів. У випадку, якщо повторне використання не є бажаним, всі ВЕЕО, зібрані окремо, необхідно відправляти на відновлення, у ході якого повинен досягатися високий рівень не тільки відновлення, а й переробки. Крім того, виробників слід заохочувати використовувати вторинну сировину під час виготовлення нового обладнання.

(19) Основні принципи щодо фінансування видалення та знешкодження ВЕЕО повинні встановлюватися на рівні Співтовариства, а програми фінансування

повинні сприяти високим нормам збору так само як і імплементації принципу відповідальності виробника.

(20) Користувачі електричного й електронного обладнання приватних домашніх господарств повинні, принаймні, мати можливість повернути ВЕЕО безкоштовно. Тому виробники мають фінансувати збір у відповідних пунктах, а також обробку, відновлення й розміщення ВЕЕО. Для надання максимального ефекту принципу відповідальності виробника, кожен виробник повинен відповідати за фінансування видалення та знешкодження відходів, які він отримує від власної ж продукції. Виробник повинен мати змогу вибору стосовно виконання зобов'язання індивідуально або приєднуючись до колективної програми. Кожен виробник, розміщуючи продукцію на ринку повинен надати фінансову гарантію, щоб запобігти сплаті витрат з видалення та знешкодження ВЕЕО продукції, виробництво якої припинено для держави або інших виробників. Відповідальність за фінансування видалення та знешкодження відходів, які мають історичне значення повинна покладатися на всіх існуючих в колективних програмах фінансування виробників, у які вони роблять пропорційні внески у випадку виникнення витрат. Колективні програми фінансування не повинні впливати на виробників, які займають свою нішу на ринку, дрібносерійних виробників, імпортерів і нових учасників. Протягом перехідного періоду, виробникам має бути дозволено під час продажу нової продукції добровільно інформувати покупців стосовно витрат на збір, обробку й розміщення екологічно чистим шляхом відходів, що мають історичне значення. Виробники, що використовують це положення, повинні гарантувати що зазначені витрати не перевищуватимуть реальні.

([9]) ОВ L 78, 26.3.1991, С. 38. Директива зі змінами, внесеними Директивою Комісії, 98/101/ЕС (ОВ L 1, 5.1.1999, С. 1).

(21) Інформація, адресована користувачам стосовно потреби уникати розміщення ВЕЕО як несортованих муніципальних відходів і збирати ВЕЕО окремо, та про системи збору і їх роль в видаленні та знешкодженні ВЕЕО є обов'язковою задля успішного збору ВЕЕО. Така інформація передбачає належне маркування електричного й електронного обладнання, що могло б опинитися в сміттєвих баках або інших місцях, шляхом муніципального збору відходів.

(22) Інформація щодо компонентів і матеріалів, яку мають надавати виробники, є важливою задля належного видалення та знешкодження, і, зокрема, обробки й відновлення/переробки ВЕЕО.

(23) Держави - члени повинні вжити заходів, задля того, аби інфраструктура інспектування й контролю забезпечувала належну імплементацію цієї Директиви, що повинна перевірятися, беручи до уваги, *між іншим*, Рекомендацію 2001/331/ЕС

Європейського Парламенту і Ради від 4 квітня 2001 року, що передбачає мінімальні критерії щодо екологічних інспекцій у державах - членах ([10]).

(24) Інформація про вагу або, якщо це не можливо, кількість виробів електричного й електронного обладнання, розміщених на ринку у Співтоваристві, обсяги збору, повторне використання (включаючи, повторне використання всього обладнання), відновлення/переробку й експорт БЕЕО, які було отримано відповідно до цієї Директиви, є необхідною для здійснення моніторингу досягнення цілей цієї Директиви.

(25) Держави-члени можуть вибрати імплементацію певних положень цієї Директиви за допомогою угод між компетентними органами й відповідними економічними секторами за умови виконання певних вимог.

(26) Адаптація до науково-технічного прогресу певних положень Директиви, список продукції, що належить до категорій, визначених в Додатку ІА, вибіркова обробка матеріалів і компонентів БЕЕО технічні вимоги стосовно зберігання й обробки БЕЕО і символ для маркування ЕЕО повинні здійснюватися Комісією відповідно до процедури комітету.

(27) Заходи, необхідні для імплементації цієї Директиви, повинні прийматися відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЕС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури для здійснення виконавчих повноважень, наданих Комісії ([11]),

([10]) OBL 118,27.4.2001, С. 41.

([11]) ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Цілі

Метою цієї Директиви, в якості першочергового завдання, є запобігання відходам електричного й електронного обладнання (БЕЕО) і, крім того, повторне використання, переробка й інші форми відновлення таких відходів з метою зменшення розміщення відходів. А також покращення результатів діяльності кваліфікованих робітників у сфері екології, залучених до життєвого циклу електричного й електронного обладнання, наприклад, виробників, дистриб'юторів і споживачів та, зокрема, тих, які безпосередньо залучені в обробку відходів електричного й електронного обладнання.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива повинна застосовуватися до електричного й електронного обладнання, що належить до категорій, які визначені в Додатку ІА, за умови, що зазначене обладнання не є частиною іншого типу обладнання, що не належить до сфери застосування цієї Директиви. В Додатку ІВ знаходиться список продукції, яка належить до категорій, що визначені в Додатку ІА.
2. Ця Директива повинна застосовуватися не порушуючи законодавство Співтовариства щодо вимог безпеки і здоров'я та законодавство Співтовариства щодо видалення та знешкодження відходів.
3. Обладнання, що пов'язане із захистом основних інтересів безпеки держав - членів, зброєю, боєприпасами і військовими матеріалами, не повинно бути включеним до положень цієї Директиви. Це, однак, не стосується тієї продукції, використання якої призначено для військових потреб.

Стаття 3

Визначення

Для цілей цієї Директиви повинні застосовуватися такі визначення:

- (а) 'електричне й електронне обладнання' або 'ЕЕО' – це обладнання, належне функціонування якого залежить від електричних струмів або електромагнітних полів, а також створення, передачі й вимірювання таких струмів і полів, що належать до категорій, які визначені в Додатку ІА, ЕЕО розроблене для використання з максимально допустимим напруженням, що не перевищує 1 000 В для змінного струму й 1 500 В для постійного струму;
- (b) 'відходи електричного й електронного обладнання' або 'ВЕЕО' - це електричне або електронне обладнання, яке є непридатним для використання, про що зазначено в підпункті а статті 1 Директиви 75/442/ЄЕС, включаючи всі компоненти, складові вузли й витратні матеріали, які є його складовою частиною;
- (с) 'запобігання утворення відходів' – це дії, спрямовані на зменшення кількості утворення відходів та небезпеки, яка загрожує навколишньому середовищу;
- (d) 'повторне використання' – це будь-яка діяльність, за допомогою якої ВЕЕО або їх компоненти використовуються повторно, включаючи тривале використання обладнання або його компонентів, які повертаються до пунктів збору, дистриб'юторів, осіб, що відповідають за переробку або виробників;
- (е) 'переробку' можна визначити як „переробку„ відходів в процесі виробництва у первинних або інших цілях, але крім відновлення енергії, що означає використання горючих відходів як засобів для виробництва енергії через безпосереднє спалювання разом з іншими відходами або без них, але з відновленням тепла;

(f) 'відновлення' – це будь-яка діяльність визначена у Додатку IIВ до Директиви 75/442/ЄЕС;

(g) 'знищення' – це будь-яка діяльність, визначена у Додатку IIА до Директиви 75/442/ЄЕС;

(h) 'обробка' – це діяльність, пов'язана з передачею ВЕЕО до пункту прийому для усунення забруднення, розбирання, подрібнення твердих відходів, відновлення або підготовки до розміщення, і будь-яка інша діяльність, пов'язана з відновленням та/або розміщенням ВЕЕО;

(i) 'виробник' – особа, яка незалежно від продажу техніки, що використовувалася раніше, включаючи метод „дистанційного продажу”, відповідно до Директиви 97/7/ЕС Європейського Парламенту й Ради від 20 травня 1997 року про захист споживачів згідно з дистанційними контрактами ([12]):

(i) виготовляє та продає електричне й електронне обладнання під своєю власною торговою маркою,

(ii) перепродує обладнання під своєю власною торговою маркою, виготовлене іншими постачальниками, торговий посередник не є "виробником", у випадку, якщо перепродує те обладнання, на якому стоїть торгова марка виробника, як зазначено в підпункті (i), або

(iii) Належним чином імпортує чи експортує електричне й електронне обладнання в державу-член.

"Виробником" не є той, хто здійснює фінансові операції згідно з будь-якими фінансовими угодами, у випадку, якщо його дії не є такими, про які йдеться в підпунктах (i) - (iii);

(j) 'дистриб'ютор' – це особа, яка постачає електричне або електронне обладнання на комерційній основі стороні, що збирається використовувати його;

(k) ВЕЕО приватних домашніх господарств' – це ВЕЕО, які надходять від приватних домашніх господарств, комерційних, індустріальних, інституціональних та інших джерел, які через свої особливості й кількість, є подібними до відходів приватних домашніх господарств;

(l) 'небезпечна речовина або препарат' – це будь-яка речовина або препарат, які повинні вважатися небезпечними відповідно до Директиви Ради 67/548/ЄЕС ([13]) або Директиви 1999/45/ЄС Європейського Парламенту й Ради ([14]).

(m) 'фінансова угода' – це будь-яка угода про надання позики, угода або домовленість про лізинг, оренду або продаж з відстроченою оплатою, що стосується будь-якого обладнання, незалежно від того, передбачають умови угоди, чи домовленості або іншої додаткової угоди чи домовленості наявність передачі права власності цього обладнання.

([12]) ОВ L 144, 4.6.1997, С. 19.

([13]) ОВ 196, 16.8.1967, С. 1. Директива з останніми змінами, внесенними Директивою Комісії 2001/59/ЕС (ОВ L 225, 21.8.2001, С. 1).

([14]) ОВ L 200, 30.7.1999, С. 1. Директива зі змінами, внесеними Директивою Комісії 2001/60/ЕС Комісії (ОВ L 226, 22.8.2001, С. 5).

Стаття 4

Розробка продукції

Держави - члени повинні сприяти розробці й виробництву електричного й електронного обладнання, беручи до уваги демонтаж та відновлення, а особливо повторне використання й переробку ВЕЕО, їх компонентів та складових. У зв'язку з цим, держави - члени повинні вжити відповідних заходів задля того, аби виробники не перешкоджали багаторазовому використанню ВЕЕО через певні особливості дизайну або спосіб виготовлення, якщо такі особливості дизайну або способи виготовлення не мають основних переваг, наприклад, щодо вимог захисту навколишнього середовища та/або вимог безпеки.

Стаття 5

Сортований збір

1. Держави-члени повинні вжити відповідних заходів, щоб зменшити розміщення ВЕЕО як несорттованих муніципальних відходів і досягати високого рівня сортованого збору ВЕЕО.

2. Стосовно ВЕЕО приватних домашніх господарств, держави - члени повинні забезпечити, щоб до 13 серпня 2005 року:

(а) були створені пункти, які б дозволяли кінцевим власникам і дистриб'юторам повертати такі відходи, принаймні, безкоштовно. Держави - члени повинні забезпечити наявність і доступність необхідних пунктів збору, беручи до уваги, зокрема, щільність населення;

(б) постачаючи новий продукт, дистриб'ютори відповідали б за забезпечення того, щоб такі відходи поверталися дистриб'ютору, принаймні, безкоштовно на взаємооднозначній основі, оскільки модель обладнання є схожою і виконує воно ті ж функції, що і обладнання, яке постачається. Держави - члени можуть відмовитися від цього положення, якщо вони забезпечать повернення ВЕЕО, не обтяжуючи кінцевого власника, і за умови, що ці пункти залишаться безкоштовними для кінцевого власника. Держави - члени, що використовують це положення, повинні повідомити про це Комісію;

(с) не порушуючи підпункти (а) і (б), виробникам дозволяється встановлювати та керувати індивідуальними та/або колективними пунктами повернення ВЕЕО

приватних домашніх господарств за умови, що вони відповідають цілям цієї Директиви;

(d) беручи до уваги здоров'я нації та Співтовариства, а також правила по техніці безпеки, ВЕЕО, які є небезпечними для здоров'я персоналу через вміст радіоактивних речовин, не можуть бути поверненими до пунктів збору згідно підпунктів(a) і (b). Держави - члени повинні вжити заходів щодо збору таких ВЕЕО.

Держави - члени можуть передбачити певні заходи щодо повернення ВЕЕО згідно підпунктів (a) і (b), у випадку, якщо обладнання не містить важливих складових компонентів або, якщо обладнання містить відходи, що відрізняються від ВЕЕО.

3. У випадку, якщо ВЕЕО відрізняються від ВЕЕО приватних домашніх господарств і не порушуючи статті 9, держави - члени повинні забезпечити, щоб виробники або треті сторони, що діють від їх імені, вжили заходів щодо збору таких відходів.

4. Держави - члени повинні забезпечити, щоб всі ВЕЕО, зібрані відповідно до частин 1, 2 й 3, вищезазначеної статті транспортувалися до пунктів обробки відповідно до статті 6, у випадку, якщо обладнання не використовувалося повторно. Держави - члени повинні забезпечити, щоб передбачене повторне використання не порушувало цієї Директиви, зокрема, статей 6 й 7. Збір і транспортування окремо зібраних ВЕЕО повинен бути виконаний таким чином, аби досягти найкращих результатів повторно використовуючи або переробляючи ті компоненти обладнання, які придатні до повторного використання або переробки.

5. Не порушуючи підпункту 1, держави - члени повинні забезпечити, щоб не пізніше, ніж до 31 грудня 2006 року, було досягнуто норму сортованого збору ВЕЕО приватних домашніх господарств, принаймні, в середньому, у розмірі чотирьох кілограмів на жителя в рік.

Європейський Парламент і Рада, діючи за пропозицією Комісії й, беручи до уваги технічний й економічний досвід у державах - членах, повинні встановити нові обов'язкові планові показники до 31 грудня 2008 року. Вони можуть бути у вигляді відсотків від кількості електричного й електронного обладнання, проданого приватним домашнім господарствам за попередні роки.

Стаття 6

Обробка

1. Держави - члени повинні забезпечити, щоб виробники або треті сторони, що діють від їх імені, відповідно до законодавства Співтовариства, створили системи для забезпечення обробки ВЕЕО з використанням найкращих доступних методів обробки, відновлення й переробки. Системи можуть створюватися виробниками індивідуально та/або колективно. Для забезпечення відповідності статті 4 Директиви 75/442/ЄЕС, обробка, щонайменше, повинна включати видалення всіх рідин і вибіркову обробку відповідно до Додатка II цієї Директиви.

Інші технології обробки, що забезпечують, принаймні, такий самий рівень захисту людського здоров'я й навколишнього середовища, можуть бути поданими в Додатку II відповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 14.

З метою захисту навколишнього середовища, держави - члени можуть встановити найнижчі стандарти якості для обробки зібраних ВЕЕО. Держави - члени, які обирають такі стандарти якості повинні повідомити про це Комісію яка має опублікувати їх.

2. Держави - члени повинні забезпечити, щоб будь-яка установа або підприємство, що проводять операції обробки, одержували дозвіл від компетентних органів, відповідно до статей 9 й 10 Директиви 75/442/ЄЕС.

Звільнення від отримання дозволу, зазначеного в пункті (б) частини 1 статті 11 Директиви 75/442/ЄЕС може стосуватися операцій відновлення ВЕЕО, якщо компетентними органами перед реєстрацією виконується перевірка для забезпечення відповідності статті 4 Директиви 75/442/ЄЕС.

В межах перевірки має бути встановлено:

- (a) тип і кількість відходів, які підлягають обробці;
- (b) загальні технічні вимоги, яких необхідно дотримуватись;
- (c) запобіжні заходи безпеки, яких необхідно вжити.

Перевірка повинна проводитися, принаймні, один раз на рік, а результати мають повідомлятися державами - членами Комісії.

3. Держави - члени повинні забезпечити, щоб будь-яка установа або підприємство, що проводить обробку ВЕЕО, зберігала і обробляла їх згідно з технічними вимогами, встановленими в Додатку III.

4. Держави - члени повинні забезпечити, щоб дозвіл або реєстрація, зазначені в частині 2, відповідали вимогам частин 1 і 3 для досягнення цілей відновлення, встановлених у статті 7.

5. Операція обробки може також проводитись без відома відповідної держави - члена або Співтовариства за умови, що перевезення ВЕЕО відповідає Регламенту Ради (ЄЕС) № 259/93 від 1 лютого 1993 року щодо спостереження й контролю за експортом та імпортом відходів у межах Європейського Співтовариства ([15]).

ВЕЕО, експортовані зі Співтовариства відповідно до Регламенту Ради (ЄЕС) № 259/93, Регламенту Ради (ЄС) № 1420/1999 ([16]) від 29 квітня 1999 року, що встановлюють спільні правила й порядок проведення процедури перевезення окремих типів відходів у ті країни, що не є членами ОЕСР і Регламенту Комісії (ЄС) № 1547/1999 ([17]) від 12 липня 1999 року, що визначає порядок проведення процедури контролю згідно з Регламентом Ради (ЄЕС) № 259/93 стосовно перевезень окремих типів відходів у ті країни, до яких не застосовується остаточне Рішення ОЕСР С (92) 39, повинні вважатися такими, що забезпечують виконання зобов'язань і планових показників частини 1 та 2 статті 7 цієї Директиви, якщо експортер може довести, що

відновлення, повторне використання та/або операції переробки мали місце за умов, які є еквівалентними вимогам цієї Директиви.

6. Держави - члени повинні заохочувати установи або підприємства, які проводять операції обробки створити сертифіковані екологічні системи управління відповідно до Регламенту (ЄС) № 761/2001 Європейського Парламенту і Ради від 19 березня 2001 року, що дозволяють б організаціям на добровільних засадах приймати участь у програмі екоменеджменту і аудиту Співтовариства (EMAS) ([18]).

([15]) ОВ L 30, 6.2.1993, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 2557/2001 (ОВ L 349, 31.12.2001, С. 1).

([16]) ОВ L 166, 1.7.1999, С. 6. Регламент зі змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 2243/2001 (ОВ L 303, 20.11.2001, С. 11).

([17]) ОВ L 185, 17.7.1999, р 1. Регламент зі змінами, внесеними Регламентом Комісії (ЄС) № 2243/2001.

([18]) ОВ L 114, 24.4.2001, С. 1.

Стаття 7

Відновлення

1. Держави - члени повинні забезпечити, щоб виробники або треті сторони, які діють від їх імені, індивідуально або колективно створювали, відповідно до законодавства Співтовариства, системи для забезпечення відновлення ВЕЕО, зібраних окремо відповідно до статті 5. Держави - члени повинні, в першу чергу, звернути увагу на повторне використання всього обладнання. До дати, зазначеної в частині 4, це обладнання не повинно вважатися як таке, що використовується для розрахунку планових показників, встановлених у частині 2.

2. Відносно ВЕЕО, відправленого на обробку відповідно до статті 6, держави - члени повинні забезпечити, щоб до 31 грудня 2006 року виробники досягли наступних планових показників:

(а) для ВЕЕО, що належить до категорій 1 й 10 Додатка ІА, швидкість відновлення повинна збільшитись щонайменше до 80 % на обладнання з середньою вагою, і повторне використання й переробка компонента, матеріалу й речовини повинні збільшитися щонайменше до 75 % на обладнання з середньою вагою;

(b) для ВЕЕО, що належить до категорій 3 й 4 Додатка ІА, швидкість відновлення повинна збільшитись щонайменше до 75 % на обладнання з середньою вагою, і повторне використання й переробка компонента, матеріалу й речовини повинні збільшитися щонайменше до 65 % на обладнання з середньою вагою;

(с) для ВЕЕО, що належать до категорій 2, 5, 6, 7 й 9 Додатка ІА, швидкість відновлення повинна збільшитись щонайменше до 70 % на обладнання з

середньою вагою, і повторне використання й переробка компонента, матеріалу й речовини повинні збільшитися щонайменше до 50 % на обладнання з середньою вагою;

(d) для газорозрядних ламп, швидкість повторного використання й переробки компонента, матеріалу й речовини повинна досягти щонайменше 80 % відповідно до ваги лампи.

3. Держави - члени повинні забезпечити, щоб, з метою розрахунку цих планових показників, виробники або треті сторони, що діють від їх імені, вели облік стосовно маси ВЕЕО, компонентів, матеріалів або речовин, що надходять („вхід„) до пунктів обробки і залишають („вихід„) їх та/або при надходженні („вході„) до пунктів відновлення або переробки.

Комісія, відповідно до процедури, передбаченої частиною 2 статті 14, повинна встановити детальні правила для контролю відповідності держав - членів плановим показникам, включаючи характеристику матеріалів, які зазначені у частині 2. Комісія повинна вжити заходи до 13 серпня 2004 року.

4. Європейський Парламент і Рада, діючи за пропозицією Комісії, повинні до 31 грудня 2008 року встановити нові планові показники для відновлення й повторного використання/переробки обладнання, включаючи планові показники для повторного використання як всього обладнання, так і продукції, що належить до категорії 8 Додатка ІА. Встановлюючи нові планові показники, необхідно врахувати екологічні переваги використовуваного електричного й електронного обладнання, однією з яких є покращена продуктивність ресурсу як результат розробок в сферах матеріалів і технологій. Технічний прогрес у повторному використанні, відновленні й переробці, продукція, матеріали і досвід, отриманий державами - членами й промисловістю, повинні також бути врахованими.

5. Держави - члени повинні заохочувати розробку нових технологій відновлення, переробку й обробку обладнання.

Стаття 8

Фінансування ВЕЕО приватних домашніх господарств

1. Держави - члени повинні забезпечити, щоб до 13 серпня 2005 року, виробниками були здійснені операції фінансування збору, обробки, відновлення й екологічно чистого позбавлення від ВЕЕО приватних домашніх господарств, розміщених у пунктах збору, встановлених відповідно до частини 2 статті 5.

2. Кожен виробник зобов'язаний відповідати за фінансування діяльності, зазначеної у частині 1 стосовно відходів, отриманих від власної продукції, у випадку, якщо така продукція розміщена на ринку пізніше, ніж 13 серпня 2005 року.. Виробник має право вибору щодо виконання цього зобов'язання у індивідуальному порядку або ж, приєднавшись до колективної програми.

Держави - члени повинні забезпечити наявність гарантії у кожного виробника, який розміщує продукцію на ринку, що свідчить про своєчасне фінансування

управління всіма БЕЕО та маркування продукції відповідно до частини 2 статті 11. Ця гарантія повинна забезпечувати фінансування діяльності, яка стосується продукції, зазначеної в частині 1, а також участь виробника у відповідних програмах фінансування видалення та знешкодження БЕЕО, страхування переробки або блокування банківського рахунку у випадку недотримання умов гарантії.

Інформація стосовно витрат на збір, обробку й екологічно чисте розміщення не повинна надаватися покупцям окремо під час продажу нової продукції.

3. Відповідальність за фінансування витрат щодо управління БЕЕО продукції, розміщеної на ринку раніше дати, зазначеної в частині 1 (відходи історичного характеру) повинна забезпечуватися однією або декількома системами, у які всі виробники, що існують на ринку при виникненні відповідних витрат, роблять пропорційні внески, наприклад, пропорційно до відповідної частки ринку за типом обладнання.

Держави - члени повинні забезпечити, щоб протягом перехідного періоду тривалістю вісім років (10 років для категорії 1 з Додатка ІА) після набрання чинності цією Директивою, виробникам дозволялося під час продажу нової продукції надавати інформацію покупцям стосовно витрат на збір, обробку й розміщення відходів екологічно чистим способом. Зазначені витрати не повинні перевищувати реальних.

4. Держави - члени повинні забезпечити, щоб виробники, що постачають електричне або електронне обладнання шляхом дистанційного продажу також дотримувалися вимог, встановлених в цій статті для обладнання, що постачається в державу – член, яка є місцем проживання покупця цього обладнання.

Стаття 9

Фінансування БЕЕО, що походять від інших користувачів, ніж приватні домашні господарства

Держави - члени повинні забезпечити, щоб до 13 серпня 2005 року фінансування витрат на збір, обробку, відновлення й екологічно чисте розміщення БЕЕО, отриманих від продукції, розміщеної на ринку після 13 серпня 2005 року, що походять від інших користувачів, ніж приватні домашні господарства, передбачалося виробниками.

Фінансування витрат на управління БЕЕО, отриманих від продукції, розміщеної на ринку до 13 серпня 2005 року (відходи історичного характеру) повинно здійснюватися виробниками. Держави - члени, в якості альтернативи, можуть передбачити, щоб користувачі інші, ніж приватні домашні господарства, також, частково або повністю були відповідальними за це фінансування.

Виробники й користувачі інші, ніж приватні домашні господарства, не порушуючи положень цієї Директиви, можуть укладати угоди, що передбачають інші способи фінансування.

Стаття 10

Інформація для користувачів

1. Держави - члени повинні забезпечити, щоб користувачам електричного й електронного обладнання в приватних домашніх господарствах надавалася необхідна інформація про:

(a) вимогу не позбуватися БЕЕО як несортованих муніципальних відходів і збирати такі БЕЕО окремо;

(b) системи повернення й збору, які існують для них;

(c) їх роль у допомозі повторному використанню, переробці й іншим формам відновлення БЕЕО;

(d) можливий вплив на навколишнє середовище й людське здоров'я в результаті наявності небезпечних речовин в електричному й електронному обладнанні;

(e) значення символу, показаного в Додатку IV.

2. Держави - члени повинні вжити відповідних заходів, які дозволили б споживачам брати участь у зборі БЕЕО, і заохочували б їх сприяти процесу повторного використання, обробки й відновлення.

3. З метою зменшення позбавлення від БЕЕО як несортованих муніципальних відходів і для полегшення їх сортованого збору, держави - члени повинні забезпечити належне маркування виробниками електричного й електронного обладнання, розміщеного на ринку після 13 серпня 2005 року символом, показаним у Додатку IV. У випадках, якщо розмір чи призначення продукції відрізняються від загальноприйнятих, символ повинен бути зазначеним на упаковці, інструкціях для використання й на гарантії електричного й електронного обладнання.

4. Держави - члени мають право вимагати, щоб окрема або вся інформація, зазначена в частинах з 1 по 3, надавалася виробниками та/або дистриб'юторами в інструкціях для використання або в місцях продажу.

Стаття 11

Інформація для пунктів обробки

1. Для зменшення труднощів, пов'язаних з повторним використанням й відповідної екологічно чистої обробки БЕЕО, включаючи зберігання, модернізацію, відновлення й переробку, Держави - члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб виробники, розміщуючи обладнання на ринку надавали інформацію про повторне використання й обробку для кожного типу нового ЕЕО, розміщеного на ринку протягом одного року. Для виконання положень цієї Директиви вищезазначену інформацію, а також інформацію стосовно компонентів, матеріалів ЕЕО, розміщення небезпечних речовин і препаратів в ЕЕО повинні за необхідності надавати центри повторного використання, пункти обробки й переробки. Інформація повинна надаватися центрам повторного використання, пунктам обробки й переробки виробниками ЕЕО у формі посібників або за допомогою електронних ЗМІ (наприклад, компакт-дисків, служби онлайн).

2. Держави - члени повинні забезпечити, щоб будь-який виробник електричного або електронного обладнання, розміщеного на ринку після 13 серпня 2005 року, враховував наявність маркування на обладнанні, яке містило б чітку інформацію стосовно цього виробника. На маркуванні також має бути зазначена дата – 13 серпня 2005 року, задля того, аби визначити дату розміщення продукції на ринку. З цією метою, Комісія повинна сприяти підготовці Європейських стандартів.

Стаття 12

Інформація й звітність

1. Держави - члени повинні створити реєстр виробників і зібрати інформацію, включаючи щорічні обґрунтовані оцінки щодо кількості і категорій електричного й електронного обладнання, розміщеного на ринках та зібраного, будучи вже повторно використаним, переробленим й відновленим в межах держав – членів та інформацію щодо ваги і кількості зібраних експортованих відходів.

Держави - члени повинні забезпечити, щоб виробники, які постачають електричне й електронне обладнання шляхом дистанційного продажу, надавали інформацію щодо відповідності вимогам частини 4 статті 8, і щодо кількості та категорій електричного й електронного обладнання, розміщеного на ринку держави - члена, яка є місцем проживання покупця цього обладнання.

Держави - члени повинні забезпечити, щоб необхідна інформація, яка стосується дворічного періоду передавалася Комісії протягом 18 місяців з початку зазначеного періоду. Перший збір інформації повинен охоплювати 2005 й 2006 роки. Інформація має надаватися способом, створеним протягом одного року після набрання чинності цієї Директиви відповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 14 з метою створення баз даних ВЕЕО й їх обробки.

Держави - члени повинні передбачити належний обмін інформацією для виконання цієї частини, зокрема, для операцій обробки, зазначеної в частині 5 статті 6.

2. Задля того, аби не порушувати частину 1, держави - члени повинні надсилати звіт Комісії про імплементацію цієї Директиви у трирічні терміни. Звіт повинен складатися на основі анкетного опитування або схеми, створеної Комісією відповідно до процедури, зазначеної в статті 6 Директиви Ради 91/692/ЄЕС від 23 грудня 1991 року про стандартизацію та упорядкування звітів про імплементацію певних Директив щодо навколишнього середовища ([19]). Анкетне опитування або схему буде направлено державам - членам за шість місяців до початку звітного періоду. Звіт повинен надаватися Комісії протягом дев'яти місяців після закінчення трирічного періоду.

Перший звіт за трирічний період повинен охоплювати період з 2004 до 2006 року.

Комісія повинна опублікувати звіт про імплементацію цієї Директиви протягом дев'яти місяців після одержання звітів від держав - членів.

Стаття 13

Адаптація до науково-технічного прогресу

Будь-які зміни й доповнення необхідні для адаптації до науково-технічного прогресу частини 3 статті 7 Додатка ІВ, (зокрема, з метою можливого використання освітлювальних приладів у домашніх господарствах, ламп розжарювання й фотогальванічних продуктів, а саме панелей сонячних батарей), Додатка ІІ (зокрема, беручи до уваги нові технічні розробки для обробки ВЕЕО) і Додатків ІІІ та ІV, повинні прийматися відповідно до процедури, зазначеної в частині 2 статті 14.

Перед тим, як змінювати й доповнювати Додатки, Комісія повинна, *між іншим*, консультуватися з виробниками електричного й електронного обладнання, особами, які займаються переробкою обладнання, екологічними організаціями та асоціаціями співробітників й споживачів.

Стаття 14

Комітет

1. Комітетові буде допомагати Комісія, створена відповідно до статті 18 Директиви 75/442/ЄЕС.

2. У випадку, посилань на цю частину, повинні застосуватися статті 5 й 7 Рішення 1999/468/ЕС, беручи до уваги статтю 8.

Період, зазначений у частині 6 статті 5 Рішення 1999/468/ЕС повинен встановлюватися протягом трьох місяців.

3. Комітет повинен ухвалити регламент роботи.

Стаття 15

Санкції

Держави - члени повинні визначити санкції, які застосовуються до положень національного законодавства, прийнятих відповідно до цієї Директиви. Санкції, передбачені у такий спосіб, повинні бути ефективними, пропорційними й переконливими

Стаття 16

Інспектування й моніторинг

Держави - члени повинні забезпечити, щоб інспектування й моніторинг гарантували належну імплементацію цієї Директиви.

Стаття 17

Транспозиція

1. Держави - члени повинні ввести в дію закони, підзаконні акти й адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви до 13 серпня 2004 року. Вони повинні негайно сповістити про це Комісію. Ухвалюючи ці закони, держави - члени мають посилатися на цю Директиву. Посилання повинні мати місце і у випадку офіційної публікації законів. Методи використання посилань повинні встановлюватись державами - членами.

2. Держави - члени повинні повідомити Комісію про тексти всіх законів, підзаконних актів та адміністративних положень, прийнятих у сфері, які охоплює ця Директива.

3. За умови досягнення цілей, які встановлені в цій Директиві, держави - члени можуть транспонувати положення, встановлені в частині 6 статті 6, частині 1 статті 10 і статті 11, за допомогою угод між компетентними органами й відповідними економічними секторами. Такі угоди повинні відповідати наступним вимогам:

(a) застосування цих угод повинно бути забезпеченим;

(b) визначати цілі з відповідними крайніми строками;

(c) публікуватися в національному Офіційному віснику або офіційному документі, доступному для громадськості і передаватися в Комісію;

(d) досягнуті результати повинні регулярно перевірятися, повідомлятися компетентним органам, Комісії та громадськості на умовах, встановлених в угоді;

(e) компетентні органи повинні забезпечувати перевірку результатів, досягнутих відповідно до угоди;

(f) у випадку недотримання угоди, держави - члени повинні імплементувати відповідні положення цієї Директиви законодавчими, регулюючими або адміністративними заходами.

4. (a) Греція й Ірландія, які з причин загального:

— дефіциту переробки інфраструктури,

— географічні обставини, такі як велика кількість маленьких островів і наявність сільських і гірських областей,

— низької щільності населення, і

— низького рівня споживання ЕЕО,

нездатні досягти ні планових показників збору, зазначених в першому пункті частини 5 статті 5, ні цілей відновлення, зазначених у частині 2 статті 7 і які,

відповідно до пункту третього частини 2 статті 5 Директиви Ради 1999/31/ЄС від 26 квітня 1999 року про захоронення відходів ([20]), можуть звертатися із проханням про продовження крайнього строку, зазначеного в тій статті, можуть продовжити терміни, зазначені в частині 5 статті 5 (5) і частині 2 статті 7 цієї Директиви на 24 місяця.

Ці держави - члени повинні повідомити Комісію про їх Рішення, щонайпізніше, під час транспонування цієї Директиви.

(b) Комісія повинна повідомити іншим державам - членам та Європейському Парламенту про ці рішення.

5. Протягом п'яти років після набрання чинності цією Директивою, Комісія повинна надати звіт Європейському Парламенту і Раді, створений на досвіді застосування цієї Директиви, зокрема, що стосується систем сортового збору, обробки, відновлення й фінансування. Крім того, в звіті будуть порушуватися питання щодо розвитку рівня технологій, отриманого досвіду, екологічних вимог і функціонування внутрішнього ринку. В звіті, також, повинні мати місце пропозиції про перегляд відповідних положень цієї Директиви.

([20]) ОВ L 182, 16.7.1999, С. 1.

Стаття 18

Набрання чинності

Ця Директива повинна набрати чинності в день її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 19

Адресати

Цю Директиву адресовано державам - членам.

Вчинено в Брюсселі, 27 січня 2003 року.

За
Раду

За Європейський Парламент

Голова

P. COX

Голова

G.
DRYS

ДОДАТОК ІА

Категорії електричного й електронного обладнання, які використовуються в межах цієї Директиви

1. Велика побутова техніка
2. Побутова техніка малого розміру
3. ІТ і телекомунікаційне обладнання
4. Побутова апаратура
5. Освітлювальне обладнання
6. Електричні й електронні інструменти (за винятком великогабаритного стаціонарного промислового обладнання)
7. Іграшки, обладнання для дозвілля й спорту
8. Медичні пристрої (за винятком всієї імплантованої та інфікованої продукції)
9. Інструменти моніторингу й контролю
10. Торгові автомати

ДОДАТОК ІВ

Перелік продукції, які використовуються в межах цієї Директиви і належить до передбачених Додатком ІА категорій

1. Велика побутова техніка:

Великі охолоджувальні пристрої

Холодильники

Морозильники

Інші великі прилади, які використовуються для охолодження, консервації й зберігання їжі

Пральні машини

Сушарки одягу

Посудомийні машини

Пристрої для приготування їжі

Електричні духовки

Електричні варильні поверхні

Мікрохвильові печі

Інші великогабаритні прилади, які використовуються в кулінарії та з метою обробки їжі

Електричні нагрівальні прилади

Електричні радіатори

Інші великогабаритні прилади для нагрівання кімнат, ліжок, меблів для сидіння

Електричні вентилятори

Пристрої для кондиціонування повітря

Інше обладнання, що обдуває, вентилює вихлопи й кондиціонує

2. Побутова техніка малого розміру:

Пилососи

Очищувачі килимів

Інші прилади для чищення

Прилади, які використовуються для шиття, в'язання, плетива й іншої обробки текстилю

Праски й інші прилади для прасування, прокатки й іншого догляду за одягом

Тостери

Жаровні

Дробарки, кавоварки й устаткування для відкривання або запечатування контейнерів чи пакетів

Електричні ножі

Прилади для стриження, сушіння волосся, чищення зубів, гоління, масажу й інші прилади для догляду за тілом

Настінні та наручні годинники й обладнання для виміру, зазначення або реєстрації часу

Терези

3. IT і телекомунікаційне обладнання:

Централізована обробка даних:

Універсальні ЕОМ

Мінікомп'ютери

Пристрої друку

Персональні обчислювальні пристрої:

Персональні комп'ютери (включаючи центральний процесор, маніпулятор типу „мишка,,, екран і клавіатуру)

Лептопи (включаючи центральний процесор, маніпулятор типу „миша,, екран і клавіатуру)

Ноутбуки

Кишенькові комп'ютери

Принтери

Копіювальне обладнання

Електричні й електронні друкарські машинки

Кишенькові й настільні калькулятори та інше обладнання для збору, зберігання, обробки, надання або передачі інформації електронними засобами

Термінали та системи користувача

Факсиміле

Телекс

Телефони

Платні телефони

Радіотелефони

Мобільні телефони

Системи автовідповіді й інше обладнання для передачі звуку, зображень або іншої інформації засобами телекомунікації

4. Побутова апаратура:

Радіоприймачі

Телевізори

Відеокамери

Відеомагнітофони

Високоякісні магнітофони

Звукові підсилювачі

Музичні інструменти

Та інша продукція або обладнання, для запису, відтворення або зображення звуку, включаючи сигнали або інші технології для розподілу й зображення звуку, відмінні від телекомунікаційних

5. Освітлювальне обладнання:

Світильники для флуоресцентних ламп, за винятком світильників у домашніх господарствах

Прямі флуоресцентні лампи

Компактні флуоресцентні лампи

Розрядні лампи високої інтенсивності, включаючи натрієві та металогалогенідні лампи

Натрієві лампи низького тиску

Інше освітлення або обладнання для поширення та управління світлом, за винятком ламп накаливання

6. Електричне й електронне обладнання (за винятком великогабаритного стаціонарного промислового обладнання):

Дрилі

Пили

Швейні машини

Обладнання для обертання, розмелювання, посипання піском, розмелу, розпилювання, різання, розсікання, свердління, утворення отворів, перфорації, фальцювання, згинання або подібної обробки дерева, металу й інших матеріалів

Інструменти для клепки, прибивання, вкручування або видалення заклепок, цвяхів, шурупів та іншого

Інструменти для зварювання, паяння та іншого

Обладнання для розпилення, розбризкування, розсіювання або іншої обробки рідких та газоподібних речовин іншими засобами

Інструменти для косіння та іншої садівничої діяльності

7. Іграшки, обладнання для дозвілля й спорту:

Електричні поїзди або набори автомобільних гонок

Ручні пульти відеоігор

Відеогри

Комп'ютерне обладнання для їзди на велосипеді, підводного плавання, перегонів, веслування, тощо.

Спортивне обладнання з електричними або електронними компонентами

Монетні гральні автомати

8. Медичні пристрої (за винятком всієї імплантованої та інфікованої продукції):

Обладнання для радіотерапії

Кардіологія

Діаліз

Легеневі вентилятори

Ядерна медицина

Лабораторне устаткування для діагностики *в пробірці*

Аналізатори

Морозильники

Тести на здатність чоловіка до запліднення

Інші прилади для виявлення, запобігання, моніторингу, лікування, полегшення хвороби, ран або стану інвалідності

9. Інструменти для моніторингу та контролю:

Датчик диму

Регулятори нагрівання

Термостати

Вимірювальні, зважувальні або налагоджувальні прилади для домашнього господарства чи використання у лабораторії

Інші моніторингові й контрольні інструменти, які використовують в промислових установках (наприклад, у панелях управління)

10. Автомати для продажу:

А Автомати для продажу гарячих напоїв

А Автомати для продажу гарячих та холодних напоїв в пляшках чи банках

А Автомати для продажу твердих продуктів

А Автомати для видачі грошей

Автоматичне обладнання, для продажу всіх видів продуктів.

ДОДАТОК II

Вибіркова обробка матеріалів і компонентів відходів електричного й електронного обладнання відповідно до частини 1 статті 6

1. Щонайменше, наступні речовини, препарати й компоненти повинні видалятися з кожного, окремо зібраного ВЕЕО:

- конденсатори, що містять поліхлоровані дифеніли (PCB), відповідно до Директиви Ради 96/59/ЕС від 16 вересня 1996 року про позбавлення від поліхлорованих дифенілів і поліхлороємих тетрафенілів (PCB/РСТ) ([21]),
 - компоненти, що містять ртуть, такі як перемикачі або лампи підсвічування,
 - батареї,
 - схеми друкованих плат мобільних телефонів та інших пристроїв, якщо поверхня схеми друкованої плати більше, ніж 10 квадратних сантиметрів,
 - картриджі з тонером, рідким і пастоподібним, а також кольоровим тонером,
 - пластик, що містить бромовані вогнетривкі добавки,
 - відходи азбесту і компоненти, які містять азбест,
 - електронно-променеві трубки,
 - хлорофторвуглеці (CFC), гідрохлорофторвуглеці (HCFC) або гідрофторвуглеці (HFC), вуглеводні (HC),
 - газорозрядні лампи,
 - рідкокристалічні дисплеї (разом з їх корпусом) поверхня яких більше, ніж 100 квадратних сантиметрів, і всі дисплеї з підсвічування за допомогою газорозрядних ламп,
 - зовнішні електричні кабелі,
 - компоненти, що містять стійкі керамічні волокна, про що йдеться в Директиві Комісії 97/69/ЕС від 5 грудня 1997 року про адаптацію до технічного прогресу та Директиви Ради 67/548/ЄЕС, про класифікацію, пакування й маркування небезпечних речовин ([22]),
 - компоненти, що містять радіоактивні речовини за винятком компонентів, які перебувають нижче порогів виключення, встановлених у статті 3 і Додатку I до Директиви Ради 96/29/Євратом від 13 травня 1996 року, що встановлює основні правила техніки безпеки з метою захисту здоров'я робітників і громадськості в цілому у випадку небезпеки, яка є наслідком іонізуючої радіації ([23]),
 - електролітичні конденсатори, які містять відповідні речовини (висота > 25 мм, діаметр > 25 мм або пропорційно подібного об'єму)
- Ці речовини, препарати й компоненти повинні розміщуватися або відновлюватися відповідно до статті 4 Директиви Ради 75/442/ЄЕС.

2. Наступні компоненти ВЕЕО, які зібрані окремо, повинні оброблятися за допомогою:

- електронно-променевих трубок: флуоресцентне покриття повинне видалятися,
- устаткування, що містить гази, які виснажують озоновий шар або мають потенціал глобального потепління (GWP) вище 15, такі як ті, що містяться в пінах і системах

охолодження: гази повинні належним чином витягатися й належним чином оброблятися. Гази, які знищують озон повинні оброблятися відповідно до Регламенту (ЄС) № 2037/2000 Європейського Парламенту й Ради від 29 червня 2000 року щодо речовин, які знищують озоновий шар ([24]).

— газорозрядних ламп: ртуть повинна видалятися.

3. Беручи до уваги екологічні міркування й необхідність повторного використання й переробки, частини 1 й 2 повинні застосовуватися таким чином, щоб не перешкоджати екологічно чистому повторному використанню й переробці компонентів або цілих приладів.

4. У межах процедури, зазначеної в частині 2 статті 14, Комісія повинна оцінити як пріоритетне питання, чи повинні записи відносно:

— схем друкованих плат для мобільних телефонів, і

— рідкокристалічних дисплеїв змінюватися й доповнюватися.

([21]) ОВ L 243, 24.9.1996, С. 31.

([22]) ОВ L 343, 13.12.1997, С. 19.

([23]) ОВ L 159, 29.6.1996, С. 1.

([24]) ОВ L 244, 29.9.2000, С. 1. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 2039/2000 (ОВ L 244, 29.9.2000, С. 26).

ДОДАТОК III

Технічні вимоги відповідно до частини 3 статті 6

1. Місця для зберігання (включаючи тимчасове зберігання) ВЕЕО до їх обробки (не порушуючи вимоги Директиви Ради 1999/31/ЄС):

— непроникні поверхні у відповідних зонах з ділянкою, яка забезпечує збір витоків відстійників й очищувально-знежирюючих засобів,

— захищене від непогоди покриття у відповідних зонах.

2. Місця та обладнання для обробки ВЕЕО:

— терези для вимірювання ваги відходів, які підлягають обробці;

— поверхні з водонепроникним покриттям у відповідних зонах з ділянкою, яка забезпечує збір витоків, відстійників й очищувально-знежирюючих засобів,

— зони для належного зберігання демонтованих запасних частин,

— відповідні контейнери для зберігання батарей, конденсаторів, що містять РСВ/РСТ, і інших небезпечних відходів, таких як радіоактивні відходи,

— устаткування для обробки води відповідно до регламентів щодо здоров'я й екологію.

ДОДАТОК IV

Символ для маркування електричного й електронного обладнання

Символ, що вказує на сортований збір електричного й електронного обладнання, повинен бути зображений у вигляді перекресленого сміттового контейнера на колесах, як показано нижче. Надрукований символ має бути видимим, чітким та стійким до стирання.